

TEKSTY PRZYJĘTE

P8_TA(2018)0002

Wdrażanie strategii makroregionalnych UE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 2018 r. w sprawie wdrażania strategii makroregionalnych UE (2017/2040(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), a w szczególności jego tytuł XVIII,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006¹ (zwane dalej „rozporządzeniem w sprawie wspólnych przepisów”),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1299/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie przepisów szczegółowych dotyczących wsparcia z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna”²,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1302/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1082/2006 w sprawie europejskiego ugrupowania współpracy terytorialnej (EUWT) w celu doprecyzowania, uproszczenia i usprawnienia procesu tworzenia takich ugrupowań oraz ich funkcjonowania³,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 25 kwietnia 2017 r. w sprawie wdrażania strategii makroregionalnych UE,

¹ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320.

² Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 259.

³ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 303.

- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 16 grudnia 2016 r. z realizacji strategii makroregionalnych UE (COM(2016)0805) oraz towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji (SWD(2016)0443),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 czerwca 2009 r. dotyczący strategii Unii Europejskiej dla regionu Morza Bałtyckiego (COM(2009)0248),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 8 grudnia 2010 r. pt. „Strategia Unii Europejskiej dla regionu Dunaju” (COM(2010) 0715),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 17 czerwca 2014 r. dotyczący strategii Unii Europejskiej dla regionu adriatycko-jońskiego (COM(2014)0357),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 28 lipca 2015 r. w sprawie strategii UE na rzecz regionu alpejskiego (COM(2015)0366),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 20 maja 2014 r. w sprawie zarządzania strategiami makroregionalnymi (COM(2014)0284),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 14 grudnia 2015 r. pt. „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego – maksymalizowanie wkładu europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych” (COM(2015)0639),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 lutego 2011 r. w sprawie wdrożenia strategii UE na rzecz regionu naddunajskiego¹,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 lipca 2012 r. w sprawie ewolucji strategii makroregionalnych UE: obecne praktyki i przyszłe perspektywy, szczególnie w regionie Morza Śródziemnego²,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 września 2012 r. w sprawie strategii na rzecz obszaru atlantyckiego w ramach polityki spójności UE³,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 28 października 2015 r. w sprawie strategii UE dla regionu adriatycko-jońskiego⁴,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 września 2016 r. w sprawie strategii UE na rzecz regionu alpejskiego⁵.
- uwzględniając badanie ze stycznia 2015 r. zatytułowane „Nowa rola makroregionów w europejskiej współpracy terytorialnej”, opublikowane przez Dyрекcję Generalną ds. Polityki Wewnętrznej PE (Departament Polityczny B: Polityka Strukturalna i Polityka Spójności),
- uwzględniając sprawozdanie Interact z lutego 2017 r. zatytułowane „Wartość dodana strategii makroregionalnych – perspektywa dotycząca programu i projektu”,

¹ Dz.U. C 188 E z 28.6.2012, s. 30.

² Dz.U. C 349 E z 29.11.2013, s. 1.

³ Dz.U. C 353 E z 3.12.2013, s. 122.

⁴ Dz.U. C 355 z 20.10.2017, s. 23.

⁵ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0336.

- uwzględniając art. 52 Regulaminu, a także art. 1 ust. 1 lit. e) decyzji Konferencji Przewodniczących z dnia 12 grudnia 2002 r. w sprawie procedury udzielania zgody na sporządzenie sprawozdań z własnej inicjatywy i załącznik 3 do tej decyzji,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego oraz opinię Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A8-0389/2017),
- A. mając na uwadze, że makroregion można zdefiniować jako obszar geograficzny obejmujący regiony należące do różnych krajów, posiadające przynajmniej jedną wspólną cechę lub trudność do przewyciężenia⁶;
- B. mając na uwadze, że strategie makroregionalne zostały utworzone na obszarach, których rozwój ilustruje naturalną ewolucję UE w zakresie współpracy transgranicznej; mając na uwadze, że są one istotne, ponieważ są w stanie angażować podmioty publiczne i prywatne, społeczeństwo obywatelskie i ośrodki akademickie, a także mobilizować środki w celu realizacji wspólnych celów polityki UE;
- C. mając na uwadze, że strategie makroregionalne zapewniają platformę umożliwiającą głębszą i szerzej zakrojoną interakcję na poziomie międzysektorowym, regionalnym i transgranicznym między państwami członkowskimi UE i państwami sąsiednimi, interakcję służącą rozwiązywaniu wspólnych problemów, wspólnemu planowaniu i wzmacnianiu więzi współpracy między tymi państwami oraz zwiększaniu integracji różnych partnerów i różnych sektorów polityk, w tym w dziedzinie ochrony środowiska i bioróżnorodności, strategii łagodzenia zmiany klimatu i przystosowania się do niej, unieszkodliwiania odpadów, zaopatrzenia w wodę, planowania przestrzennego obszarów morskich i systemów zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje wysiłki podejmowane na rzecz propagowania współpracy między europejskimi funduszami strukturalnymi i inwestycyjnymi a IPA;
- D. mając na uwadze, że makroregiony uczestniczą we wdrażaniu właściwych długoterminowych, wzajemnie połączonych i przekrojowych działań politycznych, ponieważ makroregiony te są związane z polityką spójności celami strategii makroregionalnych wpisanymi w ich programy operacyjne oraz tworzą projekty przez inteligentne synergie; mając na uwadze, że makroregiony przyczyniają się w ten sposób do bardziej skutecznego osiągnięcia celów strategii makroregionalnych, przyciągają prywatne inwestycje, wykazują zaufanie i angażują się w dialog, współpracę i solidarność transgraniczną;
- E. mając na uwadze, że strategie makroregionalne opierają się na zasadzie trzech „nie” (żadnych nowych środków, żadnych nowych struktur ani żadnych nowych przepisów) w istniejących ramach politycznych UE;
- F. mając na uwadze, że wdrażanie strategii makroregionalnych, zwłaszcza na wczesnym etapie, ułatwione jest dzięki istniejącym już wcześniej mechanizmom współpracy na szczeblu UE i między państwami członkowskimi a regionami;

⁶ Schmitt i inni (2009), EU macro-regions and macro-regional strategies – A scoping study [Unijne makroregiony i strategie makroregionalne – Badanie określające zakres], Nordregio, dokument roboczy w wersji elektronicznej 2009:4.

- G. mając na uwadze, że co dwa lata Komisja przyjmuje jedno sprawozdanie z realizacji wszystkich czterech obecnie istniejących unijnych strategii makroregionalnych, podkreślając w nim pomyślne realizacje, a także wskazując elementy wymagające dalszych usprawnień, a następne takie sprawozdanie ma się ukazać pod koniec 2018 r.; mając na uwadze, że Parlament w tym kontekście uważa, że niezbędna jest ocena aspektów dotyczących środowiska naturalnego, jako jednego z filarów zrównoważonego rozwoju;

Strategie makroregionalne jako platformy współpracy i koordynacji

1. zauważa, że proces globalizacji uwypukla znaczenie strategii makroregionalnych; sprawił on, że poszczególne państwa są od siebie zależne i niezbędne jest znalezienie rozwiązań dla łączących się z tym procesem problemów transgranicznych;
2. uznaje, że elementy, od których zależy jakość wdrożenia, takie jak zaangażowanie, odpowiedzialność, zasoby i sprawowanie rządów nadal sprawiają – choć w różnym stopniu – trudności w dążeniu do realizacji wcześniej określonych celów;
3. podkreśla, że strategie makroregionalne nadal wnoszą nieoceniony i innowacyjny wkład we współpracę transgraniczną, międzysektorową i wielopoziomową w Europie, a ich potencjał w tej dziedzinie nie został jeszcze wystarczająco wykorzystany z myślą o rozwoju sieci połączeń i zacieśnianiu powiązań gospodarczych oraz wzmacnianiu transferu wiedzy pomiędzy regionami i państwami; zauważa jednak, że w związku z tym, że proces uzgadniania wspólnych działań przebiega na wielu poziomach, z udziałem wielu państw i regionów, uzyskanie dostępu do funduszy UE dla projektów strategii makroregionalnych jest wyzwaniem;
4. uważa strategie makroregionalne i związane z nimi programy środowiskowe są przydatnymi instrumentami pokazującymi obywatelom korzyści płynące ze współpracy europejskiej i dlatego wzywa wszystkie strony do pełnego zaangażowania się w strategie i uczestniczenia w ich realizacji;
5. jest zdania, że wielopoziomowe sprawowanie rządów, w którym regiony odgrywają odpowiednią rolę, powinno stanowić główny element wszelkich strategii makroregionalnych od etapu projektowania oraz że w proces ten powinny być zaangażowane społeczności regionalne i lokalne oraz podmioty publiczne i prywatne, jak również przedstawiciele trzeciego sektora; zachęca państwa członkowskie i zaangażowane regiony do opracowania odpowiednich struktur zarządzania i porozumień roboczych, aby ułatwić współpracę obejmującą wspólne planowanie, rozwijanie możliwości finansowania i podejście oddolne;
6. zachęca do poprawy koordynacji i partnerstwa, zarówno w wymiarze wertykalnym, jak i horyzontalnym, między różnymi podmiotami publicznymi i prywatnymi, środowiskami naukowymi, organizacjami pozarządowymi i organizacjami międzynarodowymi działającymi w tej dziedzinie oraz różnymi strategiami politycznymi na szczeblu unijnym, krajowym i regionalnym w celu ułatwienia i poprawy wdrażania strategii makroregionalnych i współpracy transgranicznej; wzywa Komisję do zachęcania do udziału tych zainteresowanych stron między innymi w radach zarządzających strategiami makroregionalnymi, przy jednoczesnym przestrzeganiu wymogu ogólnego stosowania się do zasad UE;
7. podkreśla znaczenie dysponowania odpowiednimi zasobami ludzkimi i zdolnościami administracyjnymi przez właściwe organy krajowe i regionalne w celu dopilnowania, by zaangażowanie polityczne przełożyło się na skuteczne wdrożenie strategii; w związku z

tym zwraca uwagę na wartość programu wspierania reform strukturalnych, który na wniosek państwa członkowskiego może wspierać budowanie zdolności i zapewniać skuteczne wsparcie na rzecz rozwoju i finansowania projektów w ramach strategii makroregionalnych; wzywa ponadto Komisję i państwa członkowskie do aktywnego wspierania rozpowszechniania i stosowania dobrych praktyk administracyjnych oraz doświadczeń zgromadzonych przy pomyślnym wdrażaniu strategii makroregionalnych;

8. podkreśla, że strategie makroregionalne muszą być wystarczająco elastyczne i dostosowane tak, by mogły skutecznie reagować na nieprzewidziane wydarzenia i potrzeby, które mogą mieć wpływ na biorące w nich udział regiony, państwa członkowskie i ogólnie na UE; uważa, że realizacja strategii makroregionalnych powinna uwzględniać specyficzne uwarunkowania regionalne i lokalne; zwraca uwagę, że pod tym kątem istotne jest, by Komisja odgrywała rolę koordynacyjną, także w odniesieniu do ponownego określenia konkretnych celów poszczególnych strategii;

Strategia UE dla regionu Morza Bałtyckiego (EUSBRS)

9. z zadowoleniem przyjmuje wyniki osiągnięte od uruchomienia strategii w 2009 r., zwłaszcza w odniesieniu do mechanizmów koordynacji działających nie tylko pomiędzy uczestniczącymi regionami i państwami (tj. w Radzie podczas odnośnych posiedzeń ministerialnych), ale także w samych tych regionach i państwach, np. w parlamentach lub rządach; zauważa, że EUSBRS zapewnia stabilne ramy współpracy oraz obejmuje ponad 100 inicjatyw przewodnich i nowych sieci;
10. zwraca uwagę na nadal aktualne wyzwania, zwłaszcza te związane ze środowiskiem i jakością sieci połączeń; wzywa państwa uczestniczące do wzmożenia wysiłków w celu rozwiązania problemu zanieczyszczenia Morza Bałtyckiego (problem jakości wody i powietrza oraz eutrofizacji), ponieważ jest ono jednym z najbardziej zanieczyszczonych mórz na świecie; zauważa, że osiągnięcie dobrego stanu środowiska do roku 2020 jest jednym z głównych celów działań politycznych tym regionie;
11. przywiązuje wagę do ewentualnego podłączenia Morza Bałtyckiego do sieci energetycznych w celu ograniczenia i wyeliminowania ubóstwa energetycznego oraz zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego i bezpieczeństwa dostaw;

Strategia UE dla regionu Dunaju (EUSDR)

12. podkreśla pozytywny wpływ, jaki strategia ta ma na współpracę między państwami i regionami uczestniczącymi przez poprawę mobilności i wzajemnych połączeń obejmującą wszystkie środki transportu, promocję czystej energii, kultury i zrównoważonej turystyki, a w szczególności wspieranie bezpośrednich kontaktów międzyludzkich i dążenie do większej spójności między regionami i państwami uczestniczącymi w strategii;
13. uważa, że projekt „Euro access”, inicjatywa „Keep Danube clean” i dialog na temat finansowania w regionie Dunaju są dobitnymi, pozytywnymi przykładami sposobu przewycięzania trudności w finansowaniu, które są przeszkodą, z jaką projekty o znaczeniu ponadnarodowym i transgranicznym często się borykają; jest zdania, że dzięki temu dialogowi istniejące między regionami w rejonie Dunaju różnice w rozwoju będą mogły zostać jeszcze bardziej zmniejszone; uważa ponadto, że ponowne otwarcie ośrodka ds. strategii na rzecz regionu Dunaju może przyczynić się do usprawnienia wdrażania strategii;
14. podkreśla, że zapobieganie szkodom wyrządzonym przez poważne powodzie pozostaje jednym z najpoważniejszych wyzwań środowiskowych dla państw w makroregionie

Dunaju; podkreśla, że należy rozważyć dodatkowe wspólne środki zapobiegania zanieczyszczeniom transgranicznym;

15. przypomina, że konieczne są projekty strategiczne i podkreśla, że istotne jest, by utrzymać wysoki poziom wsparcia politycznego i zwiększyć zasoby i zdolności właściwych organów państwowych w celu zmierzenia się z pozostałymi do rozwiązania problemami; w związku z tym podkreśla, że niezbędne jest utrzymanie dynamiki politycznej wokół EUSDR i dopilnowanie, by grupa sterująca ds. EUSDR wykonała dobrą pracę;
16. biorąc pod uwagę naturalne połączenie Dunaju i Morza Czarnego, zachęca państwa uczestniczące do wzmocnienia koordynacji pomiędzy EUSDR a programem współpracy transgranicznej w regionie Morza Czarnego oraz do bliskiego współdziałania, aby sprostać wspólnym wyzwaniom społeczno-ekonomicznym, środowiskowym i transportowym;
17. podkreśla, że bardziej zintegrowane podejście do mobilności i multimodalności w regionie naddunajskim byłoby również korzystne dla środowiska;

Strategia UE na rzecz regionu Morza Adriatyckiego i Morza Jońskiego (EUSAIR)

18. podkreśla odmienny charakter EUSAIR wynikający z liczby potencjalnych państw uczestniczących i państw, które już ubiegają się o uczestnictwo, oraz uważa, że ta formuła współpracy może być doskonałym źródłem możliwości dla całego regionu; jest zdania, że EUSAIR mogłaby dać nowy impuls do procesu rozszerzenia i integracji;
19. zauważa z niepokojem utrzymujące się problemy związane z brakiem odpowiedniego połączenia takich elementów, jak dostępność zasobów, sprawowanie rządów i odpowiedzialność, a problemy te są przeszkodą w pełnej realizacji celów EUSAIR; wzywa państwa uczestniczące do zapewnienia właściwym organom wsparcia i ukierunkowanych środków w celu realizacji tej strategii;
20. podkreśla, że region ten został w ostatnich latach w szczególny sposób dotknięty kryzysem migracyjnym; uważa, że EUSAIR, dysponując niezbędnymi instrumentami i zasobami, mogłaby przyczynić się do rozwiązania tych problemów; w tym kontekście przyjmuje z zadowoleniem dążenia Komisji mające na celu znalezienie sposobu na zgromadzenie środków finansowych na działania związane z migracją, w tym na współpracę z państwami trzecimi;
21. uważa filar zrównoważonej turystyki regionu Morza Adriatyckiego i Morza Jońskiego za pozytywny instrument na rzecz trwałego wzrostu gospodarczego w regionie oraz zwiększania wiedzy obywateli na temat wyzwań środowiskowych i strategii makroregionalnych;
22. wzywa zainteresowane państwa do priorytetowego traktowania budowania zdolności głównych podmiotów realizujących EUSAIR i organów programowych odpowiedzialnych za programy operacyjne związane z EUSAIR;

Strategia UE na rzecz regionu alpejskiego (EUSALP)

23. jest zdania, że EUSALP jest dowodem na to, że koncepcja makroregionalna może mieć skuteczne zastosowanie również w przypadku lepiej rozwiniętych regionów; wzywa zainteresowane strony do wspierania związanych ze środowiskiem inwestycji, które łagodzą konsekwencje zmiany klimatu; podkreśla ponadto, że region alpejski jest ważnym regionalnym węzłem transportu, a jednocześnie jednym z największych wyjątkowych obszarów przyrodniczych i wypoczynkowych, oraz że należy go chronić;

- podkreśla zatem, że konieczne są równoważone i uzupełniające się strategie transportu;
24. z zadowoleniem przyjmuje wprowadzaną obecnie strukturę zarządczą tej strategii, ponieważ pierwsze działania związane z realizacją tej strategii okazały się trudne, a zarządzanie nimi podlegało różnym strukturom, ramom i harmonogramom; w związku z tym wzywa państwa uczestniczące do dalszego zaangażowania na rzecz członków grupy działania EUSALP i do dalszego udzielania im wsparcia;
 25. podkreśla, że EUSALP można postrzegać jako dobry przykład wzorcowej strategii na rzecz spójności terytorialnej, ponieważ łączy ona jednocześnie różne specyficzne obszary, tereny produkcyjne, obszary górskie i wiejskie, a także kilka najważniejszych i najbardziej rozwiniętych miast UE, oferując przy tym platformę wspólnego podejmowania wyzwań stojących przed tymi obszarami (zmiana klimatu, demografia, bioróżnorodność, migracja, globalizacja, ekoturystyka i rolnictwo zrównoważone, dostawy energii, transport i mobilność oraz przepaść cyfrowa); wzywa państwa i regiony uczestniczące, by realizując wspólne priorytety, zwróciły należytą uwagę na wykorzystanie programu INTERREG „Obszar alpejski” oraz innych właściwych funduszy;
 26. podkreśla, że obszar regionu alpejskiego znaczą liczne granice, a usunięcie tych barier stanowi podstawowy warunek dobrze funkcjonującej współpracy, zwłaszcza jeżeli chodzi o rynek pracy i działalność gospodarczą MŚP; podkreśla, że EUSALP może również zapewnić możliwość wzmocnienia transgranicznej współpracy transnarodowej między przyległymi regionami, miastami i społecznościami lokalnymi oraz tworzenia powiązań i sieci między ludźmi, również pod względem wzajemnych połączeń transportowych i zasięgu technologii cyfrowych; zwraca ponadto uwagę na wrażliwość tego regionu ze względu na cechy jego środowiska naturalnego;

Makroregionalna Europa w okresie po 2020 r.?

27. wskazuje na to, że strategie makroregionalne przynoszą owoce, jeśli są zanurzone w długoterminowej perspektywie politycznej i są zorganizowane w taki sposób, że wszystkie podmioty, zwłaszcza władze regionalne i lokalne, jak i podmioty prywatne i społeczeństwo obywatelskie są od samego początku skutecznie reprezentowane, a wymaga to skutecznej wymiany informacji, najlepszych praktyk, wiedzy eksperckiej i doświadczeń między makroregionami a ich odpowiednimi władzami regionalnymi i lokalnymi; uważa, że konieczne jest usprawnienie wielopoziomowego sprawowania rządów w ramach strategii makroregionalnych, a zarządzanie to powinno być przejrzyste i oparte na skuteczniejszych mechanizmach koordynacji i komunikacji, tak aby szerzyć informacje na temat strategii regionalnych i zdobyć dla nich akceptację wśród społeczności lokalnych i regionalnych;
28. uważa, że wdrażanie tej strategii może być pomyślne jedynie, jeśli oparte będzie na długoterminowej wizji i skutecznych strukturach koordynacji dysponujących niezbędnymi zdolnościami administracyjnymi, a także na wspólnym długoterminowym zobowiązaniu politycznym różnych zaangażowanych szczebli instytucjonalnych i na strukturach współpracy oraz jeśli poparte będzie odpowiednim finansowaniem; podkreśla zatem potrzebę zwiększenia skuteczności inwestycji przez dążenie do dostosowania finansowania regionalnego i krajowego do istniejących unijnych instrumentów finansowania oraz do osiągnięcia między nimi synergii i komplementarności, gdyż instrumenty te, poza wspieraniem programów europejskiej współpracy terytorialnej, propagują projekty transgraniczne w ramach europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, EFIS, a także poprzez finansowanie bezpośrednie;

29. uważa, że uproszczenie funduszy i procedur w celu ich wykorzystywania w strategiach makroregionalnych przyczyniłoby się do zwiększenia ich skuteczności;
30. proponuje, by państwa uczestniczące od początku podejmowały wyraźne zobowiązania w zakresie finansowania i zasobów ludzkich, jakie zostaną udostępnione do celów realizacji strategii makroregionalnych; zwraca się do Komisji, by udzieliła pomocy w ściślejszej koordynacji w obrębie strategii makroregionalnych, propagowała dobre praktyki i rozwijała zachęty w celu sprzyjania aktywnemu udziałowi wszystkich zainteresowanych stron oraz koordynacji między nimi, a także z myślą o wzmocnieniu powiązań między politykami UE a realizacją strategii makroregionalnych; ponadto zachęca do tego, by w ramach strategii makroregionalnych w większym stopniu korzystać z zielonych zamówień publicznych w celu wspierania ekoinnowacji, biogospodarki, rozwoju nowych modeli przedsiębiorczości oraz wykorzystania surowców wtórnych, jak ma to miejsce w gospodarce o obiegu zamkniętym, tak aby osiągnąć najwyższy poziom ochrony środowiska i zdrowia oraz wspierać bliskie powiązania między producentami i konsumentami;
31. podkreśla, że niezbędne jest podejście w większym stopniu skoncentrowane na wynikach i podejmowaniu konkretnych wyzwań, w tym w dziedzinie ochrony środowiska, aby zapewnić planowanie mające rzeczywisty wpływ na dany obszar oraz aby uzasadnić inwestowanie środków, które z kolei powinny być proporcjonalne do obranych celów i zgodne z rzeczywistymi potrzebami zaangażowanych obszarów;
32. apeluje o to, by wszystkie kwestie związane ze strategiami makroregionalnymi, jak odpowiedzialność i niezbędne zachęty polityczne, były podejmowane w sposób uzgodniony wcześniej przez wszystkie zainteresowane regiony;
33. jest zdania, że należy zwiększyć widoczność działań makroregionów, powszechną wiedzę na ich temat oraz na temat osiągniętych przez nie wyników w regionach, na które strategie te są ukierunkowane, przez prowadzenie kampanii informacyjnych i wymianę najlepszych praktyk, w tym za pośrednictwem platform internetowych i portali społecznościowych, gdyż w ten sposób będą one łatwo dostępne dla ogółu społeczeństwa;
34. podkreśla, że kolejny przegląd wieloletnich ram finansowych (WRF) stanowi okazję do dokonania równoległego przeglądu celów strategii makroregionalnych z myślą o wzmocnieniu ich związku z priorytetami UE i skonsolidowaniu powiązanych zobowiązań finansowych;
35. wzywa Komisję, aby w ramach przyszłego przeglądu rozporządzeń dotyczących polityki spójności przedstawiła wnioski mające na celu lepsze wdrożenie strategii makroregionalnych;
36. apeluje do Komisji o to, by ramach kolejnego sprawozdania w sprawie wdrażania strategii makroregionalnych, które ma się ukazać w 2018 r., przeprowadziła głębszą analizę, skupiając się przede wszystkim na:
 - a) skuteczności realizowanych w ramach europejskiej współpracy terytorialnej transnarodowych programów w dostarczaniu strategiom makroregionalnym finansowania i strategicznego impulsu;
 - b) wskaźnikach, które można by włączyć do poszczególnych strategii makroregionalnych w celu umożliwienia większego zorientowania na wyniki, lepszego monitorowania i dokładniejszej oceny;

- c) środkach służących zwiększeniu związku z priorytetami UE;
 - d) uproszczeniu wdrażania i integracji systemów finansowania;
 - e) jakości zaangażowania władz regionalnych i lokalnych w realizację strategii makroregionalnych;
37. podkreśla, że apel o opracowanie nowych strategii, np. strategii dla regionu Karpat, Atlantyku, Morza Śródziemnego czy regionu iberyjskiego, nie powinien przesłaniać głównego celu, jakim jest skuteczniejsze i głębsze wdrażanie istniejących strategii makroregionalnych;
38. wspiera zasadę trzech „nie” w odniesieniu do strategii makroregionalnych (żadnych nowych przepisów unijnych, żadnych nowych unijnych środków finansowych i żadnych nowych struktur UE); sugeruje jednak, by w swoim kolejnym sprawozdaniu z wykonania strategii makroregionalnych Komisja dokonała oceny wpływu zasady trzech „nie” na programy podlegające finansowaniu z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych;
39. podkreśla, że w odniesieniu do działań w zakresie współpracy należy przyjąć podejście ukierunkowane na konkretne obszary, we wszystkich przypadkach stosownie do danych okoliczności, gdyż celem strategii makroregionalnych jest podejmowanie wyzwań terytorialnych, które można skuteczniej rozwiązać, działając wspólnie; podkreśla znaczenie zapewnienia synergii i konwergencji między różnymi elementami współpracy terytorialnej w programach europejskiej współpracy terytorialnej a makroregionami, tak aby wzmocnić wpływ programów transnarodowych, współdzielić zasoby, uprościć finansowanie strategii makroregionalnych i wzmocnić wyniki ich realizacji oraz zwiększyć wydajność zainwestowanych środków;
40. potwierdza zaangażowanie UE na rzecz realizacji celów zrównoważonego rozwoju; podkreśla znaczenie dopasowania celów strategii makroregionalnych do unijnych inicjatyw przewodnich, jak unia energetyczna, porozumienie paryskie w sprawie zmian klimatu oraz niebieski wzrost w makroregionach morskich; zwraca uwagę na zarządzanie ryzykiem środowiskowym, a mianowicie ochronę przyrody, bioróżnorodności i zasobów rybnych, zwalczanie wyrzucania odpadów do morza i rozwój zrównoważonej turystyki i ekoturystyki; zachęca do współpracy w sektorze energii odnawialnej; w tym kontekście zachęca też do stosowania strategii inteligentnej specjalizacji (S3), wzmocnienia MŚP oraz tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy;
41. podkreśla, że Parlament od samego początku wspierał makroregiony za pośrednictwem projektów pilotażowych i działań przygotowawczych; ponadto zwraca uwagę na doświadczenia z regionu Morza Bałtyckiego pokazujące, że dalekosiężne myślenie strategiczne powinno pozostać podstawą współpracy makroregionalnej;
42. wzywa Komisję do zaproszenia Parlamentu do uczestniczenia w roli obserwatora w pracach grupy wysokiego szczebla ds. strategii makroregionalnych;

o

o o

43. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie,

Komisji, Europejskiemu Komitetowi Regionów, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, a także rządowi oraz narodowym i regionalnym parlamentom państw członkowskich i państw trzecich uczestniczących w strategiach makroregionalnych.